

Mavi

Yurdumun mutlu günleri
mutlak gelen gündedir

Kara kışın buzu bile
Sürmedi sonsuza kadar
Bahara döndü sonunda
Filiz sürdü kar altından
Umudu kesme yurdundan

mavi

Sarıp sarmaladıklarımız

Cengiz Miroğlu	3
Kemal Can	4-5
Genel	6-7
Berkant Gültekin	8-9
Tamer Yazar	10
İlhan Cihaner	11
Kerem Kırçuval	12
Rahmi Ögdül	13
Ali Alpar	14-15
Rıza Türmen	16-17
Nebil Yılmaz	18
Sabri Özdemir	19
Özcan Yetgin	20
Bircan Mirza	21
Kaan Sezyum	22
İlknur Solmaz Çoban	23
İpek Halvurt	24-26
Melek Kabagöz	27
Batı Karadeniz/Ramses	29-30

Mavi akla ve bedene iyi gelsin

ABONE OLMAYI UNUTMA

► Birçok dergide okuyorum; belki de adettendir, derler ki, 'yazılarınızı bize gönderebilirsiniz. Ben 'adettendir' diye değil, samimi olarak belirtmek isterim ki; gerçekten yazılarınızı beklerim. Paylaşmak istediğiniz öyküleriniz, şiirleriniz, denemeleriniz; çevrenizde gözlemlediğiniz olaylar/durumlar... Bize gönderirseniz, mutlaka değerlendirilecektir. Bunun için iletişim adresimiz:

e-mail: atilla.gosterisli@hotmail.com

Atilla Gösterişli

Gelincik tarlası

Türkiye'nin her bir karış toprağı 31 Mart akşamı GELİNCİK tarlası gibi oldu. Değerli ve muhteşem kızılık. Gelincik çiçeğı, uzun yıllar boyunca çeşitli anlamlar ve sembollerle yüklü olmuş bir bitkidir. Ama en anlamlısı **değer bilmek ve unutmamaktır**. Bazı rivayetlere göre şehitlerin defnedildiğı yerde gelincik çiçeğı biter. Gelincik insan ömrü gibidir. Dünü vardır. Yaşamıştır. Bugünü vardır. Yaşıyordur.

İnsani değerleri yok saymanın, ötekileştirmenin, aşağılanmanın sonucu biriken hırs toprağı gelincik tohumu gibi yayıldı. Edip Cansever ne güzel satırlara dökmüş; 'gelincikler tek tek göründü mü çayırarda işi iş kasabanın su yüzlü çocuğun işi iş bir de poyraza döndü mü hava başlar masmavi damarlar fışkırmaya yanaklarından gerçekte bir sevinç, bir mutluluk yok değildir yüreklerimizde sevgiler umutlar yok değildir baktıkça gelincik tarlalarına uzaktan öyle bir arada güzel yaşamanın lezzetini kanımızı tutuşturdukça gün günden'

Elbet bu zulmün bir sonu olacaktı. Zülfü Livaneli'nin dizelerindeki gibi 'Kara kışın buzu bile Sürmedi sonsuza kadar Bahara döndü sonunda Filiz sürdü kar altından Umudu kesme yurdundan' MAVİ için keyifli okumalar.

ABONELİK 6 Sayı için 200 Lira

Atilla Gösterişli HALKBANK Düzce Şubesi

IBAN: TR96 0001 2009 3270 0001 0245 56

Yıl: 7 Sayı 73: / Nisan 2024
Siyaset-Ekonomi- Sosyal-Sanat
Ortaya Karışık bir dergi
Sahibi
Ve Mavi'yi sarıp sarmalayan
Atilla Gösterişli
(Düzce Sektör Gazetesi yayınıdır)

Yayın Kurulu
Dostlar ve
Mavi'ye sevdalılar

Bizi Nasıl Bulursunuz
Kuyumcuzaade Bulvarı 86/B Düzce
Tel: (0532) 476 28 01
e-mail: atilla.gosterisli@hotmail.com
Baskı: Pelin Ofset (0312) 395 25 80

Siz böyle misiniz de 'böyle olun' diyorsunuz

İlgili makamlardaki arkadaşlar, "Müfredat" dediğinizi bir okuyun da sonra öğretirsiniz!

Aşağıda tırnak içinde yazdıklarım DİB yayınından Hz. Muhammed'in hayatı ile ilgili "kelimesi kelimesine" yaptığım alıntılardır.

—

"Medine sözleşmesi ile Peygamberimiz İslam Devletinin Başkanı olduktan sonra her davranışı ile halkına örnek olmayı amaçlamıştır.

Peygamberimiz, devlet başkanlığını bir KRAL Peygamber olarak değil bir KUL Peygamber olarak yürütmüştür.

Peygamberimiz dünyanın en varlıklı ve şöhretli krallarından daha iyi imkanlara sahip olmasına karşın kral gibi davranmak şöyle dursun onlara benzemekten bile kaçınmıştır.

Kendisine kral gibi davranılmasını reddetmiş; lüks saraylar, lüks yatak odaları, lüks takı ve kıyafetler istememiştir.

O alçak gönüllü kişiliği, tertemiz ahlakı, lüks ve şatafattan uzak sade hayatıyla halkına örnek bir lider olmuştur.

Peygamberimiz "Benden korkmayın, karşımda titremeyin ben Kureyş'ten kuru ekmeğe yiyen bir kadının oğluyum" diyendir. "

—

Allah aşkına siz böyle misiniz de "böyle olun" diyorsunuz!

—

- Utanmak psikofizyolojik bir tepkidir, mesela bir ayıbın ortaya çıkmasıyla yüzün kızarmasıdır.

- Utanmazlık, ayıp etmeye alışmanın verdiği vurdumduymazlıktır.

- Yüzsüzlük, utanmazlığın sırtık halidir.

Satır aralarımı okuduğunuzu biliyorum da...

Bilmem anlatabildim mi!

Cengiz Miroğlu

Yeni hikaye nasıl yazılacak

Kemal Can

Siyasetin değişmesi veya siyasetin biraz daha serbest kalması için, bu alanın profesyonellerinin tazelenmesini istemek, çok anlaşılır bir şey. Sadece sıkılmak bile kuvvetli ve yeterli gerekçe sayılır. Senelerdir, neredeyse kapalı bir kulüp gibi birbirlerini ve herkesi oyalayan siyaset esnafının türediği doğru. Temsili demokrasinin, tarihin sonunun geldiği anlatısıyla ana mesele olan “tercih” sorununu kenara iterek, siyaseti ontolojik bir açmaza sürüklediği de ortada. “Yapılacak iş belli (aynı), iyi yapacak olanı seçmek yeter” şeklinde özetlenen -merkez siyasetin- “vekâlet” konforu, kurumsal siyasetin ilişki evrenini çürüttü. Cevapsız kalanlar, gürültücülerin eline kaldı, belki biraz da kendi seslerini onlara eklemeyi tatmin edici buldular. Bütün bunlarda “siyasetçilerin” büyük katkısı var ve bunu temsil edenlerin değişmesi talebi, yabana atılamaz. Ancak bunu vücuda girmiş bir virüs veya Moğol saldırısı gibi dışsal bir mesele olarak ele almanın anlaşılır bir tarafı yok. Hemen her alanda olduğu gibi siyasette de, eğer bir “bozulmadan” bahsedeceksek, içinde ve çevresinde yer alan bütün unsurların, -üstelik sadece etkileriyle değil, herhangi bir etkiye yeltenmemeleriyle de- belirli ve önemli pay sahibi olduklarını görmek, kabul etmek gerek.

2023-2024 seçimleri civarında -özellikle ikisinin arasında- en çok konuşulan konu, siyasetçileri değiştirmek hakkındaydı. CHP genel başkanını, YSP adını ve eş başkanlarını değiştirdi, İYİP bu hafta sonu değiştiriyor. Muhtemelen başkaları da sırada, AKP’de değişim iddiaları ise hala devam ediyor. Ancak siyasetin perde arkası belirleyicileri, sorumsuz

yönlendiricileri, yorumcuları ve seyircileri açısından, “eski tas eski hamam” düzeni biraz hızlı geri geliyor. Komplocular her şeyi açıklayan denklemlerini yeni duruma hızla adapte ettiler; “bambaşka bir yola girildiğini” veya “her şeyin aslında aynı olduğunu” söyleyenler, çıkan tablodan işlerine yarayacak verileri toparlamayı başardılar, en azından bu tasnifi çabucak yaptılar. Olanlardan ziyade, yine ihtimaller daha çok konuşulmaya başlandı. Siyasi gündem -haksızlık etmeyeyim başka bir hareketlilik çabası yok değil- hızla bildik reflekslere, tanıdık başlıklara ve aynı tartışmalara geri dönme eğiliminde. Sadece tamamladığımız haftanın gündemine baksak bile, tanıdık başlıkların veya benzer tartışma ritüellerinin, yeniden belirleyici olmaya başladığını gösteren çok sayıda işaret bulabiliriz. “Subliminal mesajlar” ve bunlara verildiği iddia edilen karşılıkları anlamlandırma gayreti yine ana mesai.

Bahçeli’nin Ferdi Tayfur’lu videosu kime gönderme? Kılıçdaroğlu’nun “müzakere-mücadele” paylaşımı, nereye varmak istiyor? Erdoğan’ın yapacakları ve hiç bitmeyen hazırlıkları neler? Hangi partide kim kazanırsa, kimin yanına yaklaşır? Defalarca konuşulan, yazılan, işaretleri olduğu kadar sonuçları da görülen bir sürü mesele, akıl almaz biçimde -neredeyse aynı argümanlarla- tekrar tekrar “şok gelişme” muamelesi görebiliyor. AKP ile MHP arasında gerilimli ama gayet rasyonel ve “sağlam” ayakları olan ilişki, herkesin malumu. Bahçeli, kendi partisinin meclis grup konuşmasında gayet açık biçimde ortağına, ittifak içindeki çevrelere ve dünya aleme söyleyeceklerini söylüyor. Bu

çıkışların sorun teşkil ettiğini ve değiştirilmesi için yoklamalar yapan çevreler olduğunu da biliyoruz. Velez ki Bahçeli, sağlıklı olduğunu göstermek için çekilmiş videoda seçtiği şarkıyla, yine bir şeyler ima etmiş olsun. Senelerdir her aşamada çıkan çatlak gürültüsü açısından “yepyeni” olan ne? Gayet açık biçimde söylediklerinden daha kuvvetli olan ve bütün kanallarda özel yorumlara konu edilmesini gerekli kılan yeni keşif nedir? Veya 2015'te aylarca süren “istikşafi görüşmeler”, müzakere mi mücadele mi sayılmalıdır?

Ödedikleri bedel yetersiz bulunsa bile, hala siyasetçilerin yaptıklarının denetime açık olduğu söylenebilir. Buna karşılık, herhangi bir sorumluluğu olmayan, danışman, araştırmacı, gazeteci ve hatta akademisyenler açısından durum pek öyle değil. Çünkü artık siyaset esnafının organik bir parçasına dönüşmüş bu kalabalık zümre, fikir belirtmiyor, olanı tarif edip yapılması gerekeni belirliyorlar ama daha önemlisi, her gün yeni bir pozisyon gerektiren yeni bir durum veya sürpriz mesaj bulmakla görevliler. Üstelik bunu titrleri, “ellerindeki veriler” ya da kurdukları özel ve ayrıcalıklı ilişkiler sayesinde başkalarının iktidarları üzerinden yapıyorlar. “Sosyoloji öyle diyor”, “araştırmalar böyle söylüyor”, “..... bey veya hanım böyle düşünüyor”. Yapılan bir anketle memleketin gelecek yirmi yılı nasıl anlaşılabilir? Siyaset değişmez kuralları olan bir oyun mudur? Siyaset gibi karmaşık bir zeminde, tek bir şeyle her şeyi açıklamak mümkün mü? Kimsenin bilmediğini, hatta yapacak olanın bile henüz habersiz olduğu şeyleri öğrenmenin yolu nedir? Aşırı indirgemeci genellemeler ve aşırı küçük detaylar üzerinden çok yüksek çıkarımlar aynı anda yapılabiliyor. Mesela “siyasi iletişimciler” -hazır alıcısı olduğu için- “seçimi döndüren”, dengeyi değiştiren kritik olayları keşfetmeyi çok seviyorlar. Edilmiş bir sözün veya yapılan tek bir hamlenin her şeyi değiştirdiğini anlatıyorlar. Oysa o söz veya olaydan seçmenin ancak beşte biri haberdar ve bu detay onda birinin kararını belki etkiler. Seçmenin önemli bir kısmı, lafları arşivlemek şöyle dursun, aday isimlerini bile öğrenmeden sandığa gidiyor.

Siyasetin yetersizlik krizini, kazanamama kompleksiyle sınırlamak çok doğru olmasa bile bir yere kadar anlaşılır. Mücadele ile müsabaka arasındaki fark yeterince belirgin olmayabilir ama kazanma ihtimalinin toparlayıcılığı da ortada. Kurumsal siyasetin kapasite sorunu, sadece “bayrağı tutacak” aktörlerin çözebileceği bir mesele değil ama şahsileşmeden uzak kalmak da kolay olmuyor. Bütün bunlar, dikkate alınması ve tek taraflı düşünülmemesi gereken konular. Fakat bir şeylerin tamamen değiştiği ya da her şeyin aslında pek değişmediği tespitlerini fazla kısa aralıklara sıkıştırmamak gerekli. Hiçbir şey hemen olmadığı için hemen de değişmiyor. An itibarıyla galibiyet-yenilgi gibi görünenin, daha geniş bir aralıkta tam aksi bir sürecin parçası olduğu anlaşılabilir. Mesela bloklar halinde düşünüldüğünde daha az değişim tespit edilirken, blok taşıyıcısı (lideri) partilerin performansı hesaba katıldığında güçlü bir hareket görülüyor. Sadece birini veri almak veya diğerini önemsiz saymak isabetli sonuca taşıyamıyor. Güncel siyaset tartışmalarındaki -hem şimdiye dair hem gelecek için- aşırı iyimser ve kötümser yaklaşımlar, kendi tezleri için elverişli verileri listelemekle ve “işe yarar” detayları köpürtmekle -erken-meşgul olmaya başladılar. Açıkçası bu faaliyette, danışman,

yorumcu, araştırmacılardan oluşan ikinci çember, siyasetçilerden çok daha atak. (Hatta siyasetçilerin daha soğukkanlı davrandıkları bile söylenebilir) “Seyircinin” hangisinden daha fazla etkileneceği ise henüz belirsiz.

Siyasette ve siyasete olanları, başka bir alandaki “tuhaf” ve derin bir dönüşümden ipuçlarıyla resmetmeye çalışayım. Aslında bu benzetme benim keşfim değil, zaten bir süredir çok revaçta. Siyasi yorumlarda çok sık duyduğumuz “hikâye” metaforuna kimse yabancı değil. “Büyük hikâye bitti”, “anlatacak bir hikâyesi kalmadı”, “yeni bir hikâyeye ihtiyaç var” gibi cümleler veya benzetmeler çok kullanıldı. Ancak, siyasi yorumlarda “hikâye” kavramına müracaat edilirken, kavramın kazandığı yeni içeriği de hesaba katmak gerek. Sosyal medya, TikTok, reality showlar, YouTube ve asıl önemlisi Netflix ve genel olarak “diziler” evreninde, tarih de toplum da siyaset de ve “hikâye” de artık başka bir şey. Bir zamanlar biraz bulaştığım için aşına olduğum sektör içi jargonda, temel dramaturji kurallarına aykırı olsa bile, “işliyor” veya “bakılır” denilen öğeler var. Zayıf hatta düpedüz yanlış dramatik bir akışın, vaka yüklemesi ve -çoğunlukla mantık sınırlarını zorlayan tesadüflere dayalı- şaşırtmacalarla diri tutulması, izlenirliğin sürdürülmesi ve bunun başarı sayılması mümkün. Bilinen -varmak istediği- bir sonu olmadan yazılan ama sezonlar boyunca sürdürülebilen aksiyon serisine, güçlü “hikâye” demek de olası. Son senelerde popüler olan psikolojik -psikiyatrist destekli- drama karakterlerinde olduğu gibi, kişilere ve eylemlerine gerekçe bulma sorumluluğu olmadan, “çünkü öyle” diyerek yaklaşma keyfiliği de serbest. Galiba siyasete ve siyasetçilere “hikâye” yazmaya heveslilerinin önemli bir kısmı, bu yeni “hikâye” formuna kendini fazla kaptırdı. Ancak asıl problem, siyasetin ve seçmenin, buradan çıkacaklara “yeni hikâye” muamelesi yapması olabilir. Belki de daha bir süre, Ferdi Tayfur'un sözlerini yazdığı hikâyeleri “arkasını” okumaya çalışırız.

AKP Kaybetti şimdi sıra halkın kazanmasında

Unutmamak lazım ki egemen siyaset sahnesinde 10 ayda yaşanan bu büyük altüst oluş güçlü bir emek hareketinin, kuvvetli bir halk muhalefetinin, etkin bir sol/sosyalist muhalefet odağının etkisi ile yaşanmadı. Koşullar karşısında ve çeşitli sınıfsal, siyasal nedenlerle halkın kendiliğinden benimsediği bir eğilim oldu. Bundan sonrası için bir direniş odağı yaratmak değişimi halk için halkla beraber zorlayacak bir özneyi açığa çıkarma görevi ise halen ortada duruyor

31 Mart Yerel Seçimleri'nde ortaya çıkan tablo gösterdi ki derinleşen sınıfsal çelişkiler iktidar açısından kolaylıkla yönetilebilir olmaktan çıkmıştır. Bu seçimde ağır yenilgiyi alan AKP-MHP bloğu oldu ama en çok da AKP kaybetti. İktidar bloğu, geleneksel olarak yüksek oranda destek gördüğü yerlerde kaybetti, kaybetmediği yerlerde de ağır yaralar aldı.

Önümüzdeki dönem devrimci siyasetin imkan ve olanaklarını, karşılaşıcağı engelleri ve olası riskleri değerlendirmek adına bu tabloyu ortaya çıkaran dinamikleri doğru kavramak gerekir.

İktidarın yarası

AKP-MHP bloğunun yaşadığı mağlubiyette, uygulanan neoliberal politikalarla beraber derinleşen sınıfsal çelişkiler; deprem sonrası ortaya çıkan yıkım tablosunun genel seçimlerde iktidara olmasa da yerel seçimlerde yerel yönetimlere fatura edilmesi; CHP'nin önceki dönem elde ettiği belediyelerde oluşturduğu ve bazı sosyal destekleri öne çıkaran yerel yönetim modelinin kriz koşullarında benimsenmesi gibi etkenler var.

Uygulanan neoliberal politikalar, ezici çoğunluğu emekçi olan halk kesimlerinde ciddi bir yıkım yarattı. 2023 Genel Seçimleri ve bugün arasındaki değişimi birkaç parametrede inceleyelim. Enflasyon yüzde 39'dan yüzde 67'ye, dolar 20 liradan 32 liraya çıktı, istihdamdaki artış trendi sürdürülemedi, üstelik asgari ücret zammıyla birlikte genel ücret düzeyindeki asgari ücrete yakınsama eğilimi de kuvvetlendi.

Asgari ücrete temmuz zammı yapılmayacağı açıklandı. Her ne kadar uygulanamasa da bir dayanak noktası olan yüzde 25 kira zammı sınırının devam ettirilmeyeceği açıklandı. Genel seçim öncesinde EYT düzenlemesinin çıkarılması iktidara pozitif bir katkı sunmuştu ama bir anda bu kadar kişiyi

emekli ettikten sonra emeklilere beklediği zammı vermek, kemer sıkıma dayanan program içinde mümkün olmadı. Bu yokluk içinde borçlanarak hayata tutunmaya çalışan halkın, kredi kartı kullanımları da sınırlandı. Üstelik görünür gelecekte “düze çıkma”ya dair bir vaat bile verilemedi.

Böylece derinleşen sınıfsal çelişkilerin büyük kentlerde ve kıyılarda kendini gösteren etkisi, İç Anadolu'ya da zuhur etti.

Bir süredir birikim halindeki bu potansiyel beklentinin aksine Genel Seçim'de değil de Yerel Seçim'de patladı. Bunda muhalefetin izlediği çizginin de payı var elbette ama mağlubiyetin iç dinamikleri de var. Hâlâ geniş kesimlere güven verebilen Tayyip Erdoğan, her ne kadar 50'nin üzerinde miting yapsa da doğrudan aday değildi. Üstelik seçim öncesi atmosferde de Erdoğan her ne kadar siyasal ve ideolojik bir saflaşma yaratmaya çalıştıysa da genel seçimlerdeki siyasal ve ideolojik motivasyonun yerel seçimlerde sağlanması zor. “Beşli çete” adıyla sembolleşen çıkar ağları, neredeyse her yerelde var ve belediye imkanlarının neredeyse tamamen buralara akıtılması, iktidarın kitle tabanında yerel yönetimlere duyduğu güveni sarstı, beklentilerini düşürdü. İdeolojik saflaşma açısından İsrail'le kesilmeyen ilişkiler de iktidar cephesini zorladı.

Tüm bunlar, seçim sonuçlarına yansıyan bir değişim yarattı. İktidarın yoğun destek gördüğü yerlerde bile muhalefete oy kayışları oldu. Seçime katılım oranının 2019'dan bugüne yüzde 84'ten 78'e düşmesi de iktidarın aldığı mağlubiyete katkı sundu.

Yeniden Refah yeniden kazanan

Sınıfsal çelişkilerdeki derinleşme, büyük bir hareket olmasa da kendini toplumsal bir direnç olarak -kimi zaman bir işçi direnişi kimi zaman madene karşı bir köylü direnişi ya da başka bir hak mücadelesi formunda- gösteriyor. Bu toplumsal direnç, yeterli sermaye girişinin olmamasına dayanan sermaye içindeki çelişkilerle de birleşince sağın birliğinin sağlanması güçleşiyor. Yeniden Refah Partisi, hem AKP'nin tabanındaki yoksullaşmaya karşı duyulan öfkeyi hem de ekonomi yönetiminden memnun olmayan İslamcı burjuvazinin bir kesimini örgütleyerek sağ içindeki konumunu güçlendirdi.

Bu dinamikleri 2023 Genel Seçim'inde iktidar bloğuna eklemeyi tercih eden YRP, bu seçimde ittifaktaki taleplerinin karşılanmamasının bedelini ağır ödetti. Urfa ve Yozgat'ta il belediyelerini alırken; Malatya, Maraş, Antep, Kocaeli, Sakarya ve Karadeniz'deki kimi yerlerde AKP'nin kalelerinde ciddi gedikler açtı.

Emeklilerden işçilere derinleşen sınıfsal çelişkilerin iktidara tepki formunu almasında önemli bir rol aldı. Yüzde 6,15'lik bir oy oranına ulaşarak seçimi üçüncü sırada tamamladı. Bir büyükşehir, bir il, 39 ilçe ve 19 belde belediyesi olmak üzere toplamda 60 belediye başkanlığı kazandı.

ANAP'laşan CHP'nin zaferi

Gelelim seçimin galibine. 2023 seçimleri öncesinde sağ ile kurduğu ittifaktan istediği sonucu alamayan CHP, yönetim değişikliğine gitti. Siyasal hatta ciddi bir değişim yaşanmadı. Sağcılaşma eğilimi de azalmadı ama icraat biçimi değişti. Sağcı partilerle ittifak yerine partiyi sağa çekme tercih edildi. Siyasal olarak merkez parti konumuna oturtulmaya

çalışıldı. “Belediyenin kapıları DEM Parti hariç herkese açık olacak” diyen Burcu Köksal, Afyon adayırken, Ankara başta olmak üzere pek çok ilde eski MHP'liler aday gösterildi. Tüm tepkilere rağmen ırkçı Tanju Özcan Bolu'dan aday gösterildi. İyi Parti'nin de tabanını kaybetme pahasına AKP karşıtlığından kopmasıyla birlikte merkezin desteği de alınabildi.

Sol değerlerden ziyade merkez parti imajı, iktidarın yoğun destek aldığı yerlerde ideolojik bariyerleri zayıflattı, CHP'nin desteklenmesini kolaylaştırdı. Özgür Özel, seçim gecesi sadece demokratlardan değil, muhafazakârlardan, milliyetçilerden ve Kürtlerden de oy aldıklarına dikkat çekti. Oy aldıkları kesimlerin kendilerine bir kredi verdiğini ve bunu iyi değerlendireceklerini ifade ederek merkezdeki konumlarını koruyacaklarına dair bir mesaj verdi.

CHP'nin bir avantajı da yerel yönetimlerde iktidarda olmasıydı. İmamoğlu ve Yavaş'ın yoksulluk karşısındaki pansuman niteliğindeki hamlelerine ve “sosyal yardım”lara indirgediği “halkçılık”, geniş kesimlere “sosyal belediyecilik” olarak pazarlanabildi.

AKP açısından, büyükşehirlerin önemli bir bölümünün muhalefette olmasından dolayı pasta giderek daraldı. Yerel çıkar ağlarının giderek daralan pastadan daha fazla pay kapma yarışı da eklenince AKP'nin destek gördüğü kesimlerde güven kaybına yol açtı. AKP'nin yükseliş döneminde oldukça işlevsel bir rolü olan “sosyal yardımlar”, CHP'nin bu zaferinde de etkili oldu. İşsizliğin kapıda olduğu, enflasyonun frene basmadığı, maaşa zam umudunun kalmadığı bir ortamda küçümsenecek bir adım değil elbette. Buradaki temel eksiklik sosyal belediyeciliğin popülizme indirgenmesi karşısında doğrusunu ortaya koyacak bir sol odağın olmaması/olamaması.

21 yıllık illüzyonun sonu

Berkant Gültekin

Yerel seçimde büyük bir oy kaybı yaşayarak tarihinde ilk kez ikinci parti konumuna düşen AKP ciddi bir "imaj krizi" ile karşı karşıya. Bu kriz yerel seçimde yaşanan bozgunun da nedenlerinden biri kuşkusuz.

AKP, kurulduğu günden bu yana "Elitlerin Cumhuriyeti"ne karşı "yoksulların, dışlananların, hor görülünlerin ve kimsesizlerin temsilcisi" olma iddiasıyla siyaset yürütmüş ve girdiği her seçimde de bu imaj üzerinden seri başarılar elde etmişti.

90'lı yılların koalisyon hükümetlerinin doğurduğu tepkiselliğin avantajını kullanan, dışarıdan akan sıcak parayla bir yandan sermayeyi ihya eden diğer yandan ise halkın refah düzeyinde görece bir olumlu etki yaratan AKP, bu sayede ev kadınlarından, emeklilerden, esnaflardan, ücretli çalışan yoksul emekçilerden ve işsizleştirilen kesimlerden en fazla teveccüh gören parti oldu. Toplumsal Etki Araştırmaları Merkezi'nin (TEAM) 2020 tarihli çalışmasına göre ülkenin en yoksul kesimlerinin 3'te 1'i AKP'nin en doğru tercih olduğuna inandı. Diğer partiler en yoksulun oyunu alma konusunda AKP'nin çok gerisinde kaldı.

Ancak iktidar partisi şimdilerde, halk soğanı taneyle alırken Monako'da ıstakoz yiyen, İstanbul'da yaşayan gençler sadece bayramda Boğaz'ı görebilirken Maldivler'de torun tombalak tatil yapan, yurttaş başını soktuğu evin kirasını ödeyemezken belediyeleri özel banyo, kış bahçesi ve şark köşeleriyle saraya çeviren, geçim derdiyle boğuşan milyonları "Aç Türkler" ifadesiyle tanımlayan mensuplarıyla anılıyor.

İktidarda olmanın getirdiği zenginlik ve kibir artık saklanamıyor. Daha da ötesinde, topluma olan uzaklık

nedeniyle gösteriş merakının kamuoyunun sinir uçlarına dokunacağı bile düşünülüyor. Çünkü AKP elitleri halkın geniş kesimlerini yoksullaştıran ekonomik çöküşlerden etkilenmiyor; onların alım güçleri gerilemiyor ve yaşam standartları düşmüyor. Bilakis her geçen gün daha da zenginleşiyor ve güçleniyorlar. Doğal olarak halkın duygu durumunu, çektiği sıkıntıları da kavrayamıyorlar.

AKP elitleri son yıllara kadar partinin imajıyla kendi zenginlikleri arasındaki çelişkiyi belli bir dengede idare edebiliyordu. Yoksulluğun bu denli derinleşmediği koşullarda, onların zenginliği de çok göze batmıyor ve ortaya çıkan şatafat görüntüleri bu denli büyük bir tartışma yaratmıyordu. Aynı zamanda iktidarın yürüttüğü dinci/milliyetçi propagandayla iktisadi sorunlar ikincil plana itilebiliyordu. Ancak darmadağın olan ekonomi ve Türkiye'deki sınıflararası bölüşümün giderek daha adaletsiz hale gelmesi işleri yönetilmesi zor bir noktaya taşıdı.

AKP aslında her zaman zenginlerin partisiydi. İktidara gelirken de hem yabancı hem de yerli sermayenin desteğini almıştı. TÜSİAD'la yaşanan gerilimler de bu gerçeği geçersiz kılmaz. AKP, 2000'li yılların başında bir bütün olarak yerli sermayeyi arkasına aldı. MÜSİAD gibi TÜSİAD da izlenen piyasa programından ve AB yörüngesine tabi olunmasından hayli memnundu.

Fakat "en aşağıdakileri yukarı taşıma" iddiasında olan Erdoğan'ın partisi, son yıllarda kendisine toplumsal destek kazandıran o "sihirli" algıyı kaybetti. İktidarın nimetlerinden semirerek büyüyen ve en sert fırtınada bile kayığı

sallanmayan rantiyeci yeni zengin zümre, 22 yıllık illüzyonu tuzla buz etti. 31 Mart yerel seçimleri bunun tam anlamıyla sağlamasıydı. İktidar, seçmenin önemli bir kısmını sandığa götüremedi, bir kısım seçmenini de rakiplerine kaptırdı. Halk, lüks araçlarıyla seçim gezisine çıkanlarla aynı gemide olmadığını, aynı dertleri paylaşmadığını fark etti. Erdoğan'ın aday olmadığı, seçmeni kendi liderliği arkasında kenetleyemediği bir seçim periyodunda parti ile seçmen arasındaki uçurum sonuçlara böyle yansıdı.

Önümüzdeki süreç bu çelişkinin daha da derinleşeceğini işaretlerini veriyor. AKP içinden yükselen tepkilere bakılırsa iktidar cenahı da bunun farkında. Ancak bu tür denge değişimlerine sebep olan dinamiklerin mutlak şekilde olumlu sonuçlar doğuracağı, ülke insanını kendiliğinden solcılaştıracağı düşünülmemeli.

Halkın geniş kesimlerinin çıkarını savunan sol ve ilerici bir programla siyasi gidişata müdahale edilemezse, ortada aşırı sağ akımların da büyümesi için elverişli bir ortamın olduğu unutulmamalı. Aşırı sağcılar, gericiler, popülist milliyetçiler, faşistler, ırkçılar... Adına ne dersek diyelim sağ siyaset, sisteme öfke biriktiren yoksul halk kesimlerinin tepki odağını farklı yönlere kaydırmak, buradan bir güç devşirmek için uğraşılıyor.

Belki AKP'deki çözülme tetiklediği için pek derinlikli bir şekilde konuşulmuyor fakat Yeniden Refah'ın yükselişi de taşıdığı potansiyel bakımından önemli bir tehlike olarak kabul edilmeli. En büyük gücü liderinin soyadı olan, topluma geçen yüzyılın bayatlamış sağ argümanlarıyla seslenen, yeni problemlere dair hiçbir güncel yaklaşımı olmayan, dışlayıcı/ötekileştirici bir "ahlak" anlayışını merkeze alan, "zina"yı suç kapsamına almayı vadeden bir partinin aldığı desteğin üzerinde durmak gerekir.

Eski algılar kırılmaya ve güç dengeleri değişmeye başlarken, geleceğe dair yeni bir hikâye duymayan halk kesimleri "çıkışı" ve "kurtuluşu" eski ezberlerin güncellenmiş sürümlerinde, sağı ya da merkezi temsil eden aktörlerin

aldatıcı programlarında arayabilir. Bu açıdan Türkiye'de solun önünde önemli bir fırsat ve aynı zamanda büyük bir sorumluluk meselesi duruyor.

Sol bunu eleştiriye sıkışan faaliyetler, ısıltılı vitrinler ya da sosyal medya alkışlarıyla değil, halk içinde çoğalarak, yurttaşlarla sahici ilişkiler kurarak ve bir bütün olarak toplumu siyasetin öznesi haline getirecek bir örgütlülüğü hayata geçirerek başarabilir.

	<p>Hastalarımız her zaman ve her türlü koşulda kişisel itibarları korunarak saygılı, şefkatli ve güler yüzlü bir ortamda tetkik yaptırma ve tedavi olma hakkına sahiptir.</p>	<p>Kültür Mah. Mehmet Akif Cad. Ömer Seyfettin Sok. No:16 DÜZCE Tlf: 0380-5247714 (pbx)</p>
---	---	---

Vatandaşın mesajı

Tamer Yazar

31 Mart'ın Erdoğan itirafı... Peki ya vatandaşın mesajı...

18 Nisan 2024 15:45

Tamer Yazar

Demiş ya, "Milletin verdiği mesajları, herkesten önce bizim doğru okumamız gerekiyor" diye! Açıkça merak ediyorum! Erdoğan, ona ve partisine 31 Mart'ta nasıl bir mesaj verdiğimizi zannediyor?

31 Mart'ı, kimi kendi için zafer ilan etti, kimi de "kaybetmedik ama" diye başlayan cümlelerle, taraftarlarını teskin etme telaşına girdi! Öyle ya da böyle, son seçimlerde neredeyse 16 milyon seçmen sandığa gitmedi, demokrasiden ona kalan tek şeyi, oyunu kullanmadı!

Niye mi?

Bana gelen o niye mesajları söylesin bunu da...

"Ben, hayatımın hiçbir aşamasında, bu kadar umutsuz hissettiğimi hatırlamıyorum! Eskiden, 'maaşımız var' derdik, 'emekli maaşımızla da geçinir gideriz' diye de kendimizi teselli ederdik! Artık o teselli de kalmadı... Ne maaşıyla geçinen/geçinebilen kaldı ne de emeklisiyle keyif çatan! Eskiden, alım gücümüz yoktu, ama şimdi, fakiriz! Alım gücümüz düşük diye bir şey de yok aslında, dürüstçe, istediğimiz hiçbir şeyi alamıyoruz! Fiyatlar, hepimizin boyunu aşılıyor... Cebini de... Eskiden, et sadece etti! Şimdi her bir parçası ayrı fiyat! Bizim derdimizse biraz kuşbaşı biraz da kıyma! Kilo da değil, gram! Bir de bunca sene çalışmış, emekli olmuşların bir ağırlığı olurdu toplumda... "okumuş" derlerdi! Görmüş geçirmiş de! Şimdi aynı insanlar, borç içinde! Öyle tanıdıklarım var ki, evinden çıkamıyor, esnafa olan borcu yüzünden... 'Hangi ara bu hale geldik' diye soranlar var... Bu ülkenin tarımı bitirildi, hayvancılığı bitirildi, üreten sınıfı bitirildi! Bazen bakliyata bakıyorum da garip garip ülkelerden geliyor birçoğu! Ukrayna savaşı yüzünden ayçiçek yağını bile bulamayacak hale gelmiş ülkem, bu ne ki! Sermayeden yiyen mirasyedi çocuklar olmuşuz, anlayacağınız... Kantarın topuzunu kaçıranlarsa, bugün bizi yönettiğini sananlar, ama en çok da onlara oy verenler..."

"Depremi ardından, Hatay'dan Mersin'e, kardeşimin yanına gittim önce... Ardından Ankara'ya, en sonunda da İzmir'e! Düne kadar evi de işi de olanlardık, şimdiyse, 'devlet acaba kira yardımını yatırdı mı' diye hesabını çaresizce kontrol eden zavallılara döndük! Bizlerin bu haline bakıp da devleti yönetenlerse, sahip olduğumuz tek şeyi, evlerimizi bize yeniden vermek için senet imzalatacak hale geldi! Bir gün o evi bana teslim ettiklerinde, nasıl ödeyeceğiz o borcu, az biraz bunu düşünsünler! Emekliyiz, yaşlıyız, çalışmıyoruz! Çalalım mı? Gasp mı yapalım? Çankaya Köşkü'nün o sade asillğini çöpe atanlar, her yeri altın varakla kaplı koca bir

sarayda yaşarken, bir de demiyorlar mı bize 'porsiyon küçültün' diye! Öyle bağırasım var ki bunu duyduğumuzu... Bunu diyenler, gelsin de o bahse konu porsiyonları koyduğumuz buzdolabının kapağını açsınlar, açıp da görsünler, buzdolaplarımızın içindeki o boşluğu, yokluğun kokusunu, ki utansınlar! Çünkü düşürdüğüm şu halden ben öylesine utanıyorum ki..."

Bunları okurken, Erdoğan'ın ilk grup toplantısında yaptığı konuşma akla geliyor... Demiş ya, "Milletin verdiği mesajları, herkesten önce bizim doğru okumamız gerekiyor" diye!

Açıkça merak ediyorum!

Erdoğan, ona ve partisine 31 Mart'ta nasıl bir mesaj verdiğimizi zannediyor?

Silkelen ama yanındayız mı?

Hatalısın ama desteğimiz tam mı?

Yoksuluz ama yolun yolumuzdur mu?

Yok, bunlar değil bizim mesajlarımız!

Biz, açık açık şunu diyoruz:

Yettiniz, artık sizi taşımaktan bıktık! Yoksuluz ama biz yoksullaştıkça sizin zenginleşmenizden bıktık! Tek adam rejiminizden de parlamentoyu etkisiz hale getiren dayatmalarınızdan da bıktık! Fakirliğimizi alay konusu yapmanızdan da bize aynı fakirlik üzerinden habire şükredin demenizden de bıktık! Depremi yıkıntıları arasından sizi dinlemek için gelenleri topladığınız meydanda, o insanlara umut vereceğinize, aba altından sopa göstermenizden bıktık! Taraf/bertaraf hikayesinde, özgür basını "yandaş basın"a çeviren, yalan haberciliği marka haline getiren yaşam formunuzdan bıktık! "Hoca efendi"den FETÖ'ye giden yolda, milyonlarca ülke insanının kandırılmasına neden olan siyaseti yargılamadan aklayan dayatmanızdan bıktık!

Bu mesajlar, buraya sığabilenler...

Dediğiniz gibi, okuyun, ama doğru okuyun...

Yolsuzluk ve siyaset

İlhan Cihaner

Türkiye'de siyasetin toplumsal rahatsızlıkları ortaya çıkarmasına, örgütlemesine, dönüştürücü dinamik yaratma anlamında "kriz" çıkararak öncülük yapmasına pek alışık değiliz. Genellikle siyasetin, bıçağın kemiğe dayanması aşamasına gelen kitlelerin "kendiliğinden" tepkilerinin yanında durmasına ve takip etmesine alıştık. O nedenle olsa gerek yerel seçim sonuçları birçok yorumcu tarafından "seçmenin" müdahalesi olarak değerlendirildi. Seçim sonuçları enine boyuna tartışıldı, daha da tartışılacak. Ben yerel seçim süreci ve sonrasında ortaya çıktığını düşündüğüm bir dinamik üzerine yazmak istiyorum.

Öteden beri yolsuzluk iddialarının halkta yankı bulmadığı, hatta espi ile olsa da "iş bilirlilik!" anlamında seçmen tarafından olumlu karşılandığı söylenir. Haliyle seçmenin tercihinde belirleyici olmadığı düşünülüyor için de siyasi mücadelenin konusu haline getirilmez. Üst düzeyde israf eleştirileri yapıldı ise de geniş tanımlı yolsuzluk kapsamında değerlendirilmesi gereken uygulamaların "israf" parantezine alınması kısmen meşrulaştırıcı ve yolsuzluğun ahlaki ve kriminal yönünü perdeleme işlevi gördü. Ancak yerel seçim süreci ve sonuçları seçmenin önemli bir kısmında yolsuzluk iddialarının belirleyici olabileceği yönünde güçlü işaretler barındırıyor. En son istakoz ve Roleks saat tartışmaları yüzeysel de olsa bunu gösterdi.

HALKIN TEPKİSİ ARTTI

Gelir dağılımındaki bozulma, artan yoksulluk, siyasi muktedirlerin her yerden fışkıran lüks ve şatafatlı yaşamları, damlama ekonomisinin iyice gerilemesi geniş kesimlerin yolsuzluklara olan farkındalıklarını ve tepkilerini artırdı, daha da artıracaktır. Türkiye'de Osmanlı'dan beri yolsuzluk iddiaları, rejim/sistem değişiklikleri, darbeler gibi siyasi altüst oluşlar sonrasında cumhuriyet fikri ve hukuk devletinin gerilemesi sonrası yükselmiş. Her gelen, kimi zaman yerli ve milli sermaye yaratmak için, kimi zaman kendi çetesinin sermayedarını yaratmak için yağmalamış kamuyu. Ancak Özal'la başlayan ve onun mirasçısı olduklarını gururla söyleyen AKP ile devam eden dönem tam bir yağma dönemi oldu. Kamu özel ortaklıkları, devleti küçültme, özelleştirmeler, fon oluşturma, davet usulleri vs. gibi yöntemler ülkeyi yolsuzluk batağına çevirdi. Üstelik bu yağmaya uluslararası finans da ortak edildi.

CHP'li Belediye Başkanlarının mal beyanı açıklamaları, yaşanan lüks ve şatafatı ifşa etmeleri, bilançoları açıklamaları yolsuzlukla sistematik mücadelenin yapılabilmesi için bir fırsat barındırdığı gibi kendilerine bundan sonrası için de sorumluluk yüklüyor. Siyasallaştırılmış, siyasi mücadelenin üst başlıklarından birisi haline getirilmiş bir yolsuzluk mücadelesi aynı zaman da yanlış zeminde kamplaşmış kesimlerin arasındaki duvarları da yıkma potansiyelini barındırıyor. Sağ iktidarların yolsuzlukları meşrulaştırma mekanizmaları eskisi kadar işlevsel değil. Bu durum sol/sosyal demokrat/laik kesimlerle sağ/muhafazakar/İslamcı kesimlerin yolsuzluk algılarını ve verdikleri tepkiyi ortaklaştırabilir. Her ne kadar yolsuzlukla ilgili ölçümlerde her yıl daha vahim bir noktaya düşüyorsak ve durum sahiden vahim ise de kimlik ve kültür eksenli farklı tutumlar aşılır ise gelecek adına büyük kazanımlar elde edilebilir. Ortaya çıkan iddialarla ilgili kişiler ve yandaşların meşrulaştırma ve inkar çabaları ahlaki zeminin hala yok olmadığını da göstergesi bence.

MUHALEFETE DÜŞEN

17-25 Aralık gibi devasa yolsuzluk iddiaları sonrasında toplumun artık duyarsızlaştığı, yolsuzluğun artık tabana yayılarak içselleştirildiği yorumları yapıldı ise de 17-25 Aralık soruşturmasının Fethullahçı kadrolarca yürütülmesi ve zaman zaman kanun dışı yöntemlere dayandırılmış olması belirleyici faktörlerden birisiydi. Aynı zamanda iktidarın meşrulaştırma enstrümanları işlevseldi. Artık o noktada değiliz.

CHP'li belediyelere sorumluluk düştüğünü söylemiştim. Doğal olarak ilk sorumluluk şeffaf ve temiz bir yönetim tarzını benimsemeleri. Ancak en az bunun kadar yapılmış yolsuzlukların ifşası ve yasal gereğinin takipçi olunması önemli. "Senin yolsuzun benim yolsuzum" demeden, başta kent suçları olmak üzere hiç bir yolsuzluğa izin vermemeleri gerekir. Doğal olarak en büyük sorumluluk partinin karar alıcılarına düşüyor: Topyekün ve sistematik bir yolsuzlukla mücadele programını hayata geçirip siyasi mücadelenin üst sıralarına taşımaları gerekir. İster doğru olan olduğu için, ister seçmen nezdinde karşılığı olacağı için olsun...

Kimsenin milletin mesajını aldığı falan yok

Kerem Kırçuval

Ard arda yapılan iki seçimin ardından yarışa katılan, katılmayan tüm partilerin ortak açıklaması, "Milletin verdiği mesajı" aldık oldu.

Sahiden de seçimler dışında bas bağırsa da, masanın üzerine çıkıp zıplasa da, meydanlarda halay çekip miting de yapsa milletin sesi duyulmaz. Ahali de sandığı fırsat bilip mesajını verdiğini düşünür.

"Aldık" diyorlar, milli iradede dem vuruyorlar ve ekliyorlar; "Sandıktan çıkan takdir, hangi yönde olursa olsun saygındır, makbuldür, başımızın üzerinde yeri vardır. Siyasetçinin milletin iradesini küçümseme, yok sayma, görmezden gelme hakkı yoktur ve olamaz."

Ama gelin görün hiç de öyle değil.

Kimsenin milletin mesajını aldığı falan yok.

O yüzden kendi derdimize yanalım. Almış olsalar, bir gün katılımın düşüklüğünden yani ahalinin istenen ölçüden sandığa gitmemesinden ertesi gün bütün milleti emekli yerine koyma kolaylığına girişmezlerdi.

O mesajı almış olsalardı, istatistik bilimini çöpe atan hesaplamalar yapıp işlerine gelen rakamları sıralayarak algı operasyonlarına kalkışmazlardı.

Almış olsalardı sandıkları patlatan ahaliye sırtlarını dönmez, müteahhitlerin garanti ödemelerine yılda dört kez 'kur güzelliği' yapmazlardı.

Merkez Bankası'nın 818 milyar lira zarar etmesini dünyaya da ilan edenler, o mesajı anlasalardı bu noktaya nasıl geldiğini izah edebilirlerdi.

Ama yok...

Mesaj alınmış olsaydı, iyimser bir "iklim değişikliği" tartışması yaşanmaz, kısa sürede ortaya konan eylem ve söylemlerle "Huylu huyundan hiç vaz geçer mi?" denmezdi.

İklim neden değişsin, neden değiştirilsin? Bu iklim ayakta tutuyor iktidarı, küresel ısınma dalgası değil.

Doğruların eninde sonunda ortaya çıktığını bile bile İsrail'e satılan mallar için "Yok" demediler mi? Bu gerçeği ortaya çıkaranlara etmedik hakarete bulunmadılar mı? Tam 186 gün boyunca birbiri ardına giden gemiler İsrail'in soykırımına destek olmadı mı? Kısıtlanan ürün listesini gözden geçirin, başka söze gerek bırakmıyor.

Şimdi bozulan moralleri "şahlanacağız bu davanın kutlu insanları" diyerek yeniden toparlanma zamanı. Ki o kutlu insanlarla yürünen her seçimde partinin oyları biraz daha eriyor.

İşin özeti ne ders alınıyor ne de mesaj.

Şimdi gündemi değiştirmek gerekiyor. Yoksulluğu hangi operasyonlarla unutturacaklar ya da ahalinin giderek yükselen

öfkelerini nasıl yatıştıracaklar bilinmez ama her seçimin ardından can simidi yine yeni anayasa mevzusu.

Böyle bir meseleye acil de ihtiyaç var. Seçimleri unutturacağı gibi ahaliye uygulanacak ağır ekonomik yaptırımları da güya gündem ötesine atacak.

Ancak pazara, markete, bakkala gidenler için anayasayı baştan aşağı yeniden yazsalar durum değişecek gibi durmuyor.

Daha şimdiden asgariye ücretliye ara zammın olmayacağını söylüyor Çalışma Bakanı. Sayın TÜİK memur, emekli ve işçilerin temmuz ayındaki yasa gereği yapılması zorunlu artıştan "en iyi" şekilde yararlanması için kolları şimdiden sıvadığından şüphe edeniniz var mı?

Böyle krizlerin sihirli kavramları da vardır. 'Kamuda tasarruf' onlardan biridir. Çok şükür o da kullanıldı. Yatıştırıcıdır ama etkisi çabuk geçer, uyarayım.

Hakkında alengirli alışveriş iddiaları çıktığı için soluğu Yunanistan'da alan imparator lakaplı Fatih Terim, Galatasaray'ın başında iken söylemişti bu sözü, "Biz bitti demeden bitmez" demişti.

Şimdi en yüksek yerden en yüksek perdeden dinliyoruz.

Bazen de bittiğini gördüğümüzde çok geç olur.

Evdeki siyaset

Rahmi Ögdül

Varlık evinden çıkar, dünyaya açılır; sonra evine geri döner ve kapanır. Ev, varlığın kozmik odasıdır. “Evin önünden sakın uzaklaşma, yoksa kaybolursun.” Çocukluğu sokaklarda geçenlerin sık sık duyduğu bir uyarıydı. Sokak tehlikelerle doluydu, hiçbir şey olmasa bile arkadaşlar sizi ayartabilir, alıp başınızı gidebilir, ötekilerin arasına karışabilirdiniz. Kaybolmak, kozmosu yitirmektir; insan koordinatlarını yitirdiğinde varlık olma özelliğini yitirip hiçleşebilir. Varlık, sürekli açılıp kapanan, büzülüp gevşeyen bir organdır. Kaybolmak, açılıp kapanan bir organ olma niteliğini yitirmektir. Evden açılanların ve bir daha geri dönemeyenlerin başlarına gelenleri işitince insan kolay kolay evden uzaklaşmaz, evden ayrılmak yürek ister. Alice’i bilirsiniz, defalarca evden uzaklaşmayı denemiş, fakat her seferinde yolu ev tarafından kesilmiştir: “Off bu çok kötü işte! Böyle yol kesen bir ev daha görmedim! Hiç!” Başından beri ev, iktidarın merkezidir, iktidar evde üretilir. Evin sahibi bir adamdır ve “adamın sahip olduğu her şey evinin parçasıdır” (Ksenophon). Antikçağda evin içindeki eşyalar ve insanlar aynı kefeye konurdu. Aristoteles’in köleyi “hareket eden alet” olarak tanımlaması bunun kanıtıdır. Adamın gücü, eşyalar üzerindeki mülkiyetinden kaynaklanır. Her eşyanın yeri bellidir, her şeyin bir amacı ve işlevi vardır.

Vaktimizin çoğunu sokakta, eğlenceler ülkesinde geçirdiğimiz zamanlarda oyuna dalar ve evi unuttuk. Fakat ev bizi asla unutmazdı, annemizin “eve dön!” çağrısına duyar ve oyunu bırakmak zorunda kalırdık. Yetişkin olduğumuzda ev artık içimize yerleşmişti. Nereye gidersek gidelim, gittiğimiz her yere evi taşıyor, açılıp kapanma deneyimi sayesinde evin sınırlarını durmadan genişletiyorduk. Bu kasılıp gevşeme deneyimi tüm yaşamımızı, duygu ve düşüncelerimizi, gelenek ve göreneklerimiz, kültürümüzü belirledi. Annemizin dizinin dibinde öğrendiğimiz değerleri mutlak doğrular olarak alıyor ve bunları başka insanların değerlerinden üstün tutuyorduk. Bizim dinimiz hiç kuşkusuz tek doğru dindi, yalnızca bizim âdetlerimiz rafine ve medeniydi ve sadece bizim kültürümüz beğenilmeyi hak ediyordu. Ev adamını, içindeki her şey de

adamın. Adamın gölgesinde annenin dizinin dibinde üretilmiş iktidar ve mülkiyet ilişkilerini her yere bulaştırdık. Sözüne kısası eve dönüşmüştük. Ev, açılıp kapanan, kasılıp gevşeyen bir organdır, iktidarın organı. Ev sınırlarını genişletip her yeri ele geçirdiğinde yeryüzünde adamın hükümrancılığı kurulmuş demektir.

Adamın hükümdarlığının siyasetteki adı patrimonyalizm’dir. Ev içindeki ataerkil otorite patrimonyalizmin de temelini oluşturur. Kamusal ve özel alan arasında ayırım ortadan kalkar. Her yer adamın evidir, adam evin sahibi ve idaresinden sorumlu kişidir, yani ekonomist. Ve evin içindeki her şey adamın organı. Kaç çocuk yapacağınıza, otomobilinizin cam filmine, ne yiyip ne içeceğinize, nasıl giyineceğinize adam karar verir. Boşuna isyan etmeyin, adamın evinde yaşıyorsunuz. Adamın hükümrancılığı organların, yani sizin sağlığınıza, düzenli olarak kasılıp gevşemenize bağlıdır. Ev ile kurulan kasılıp gevşeme ilişkisi devam ettikçe adam hep iktidardadır, asla kaybetmez. Bir organ olarak yeriniz ve işleviniz değişmedikçe bir organizma olarak adam ayakta kalır. Organizma; sabit yerleri ve işlevleri olan organların hiyerarşik örgütlenmesi. Ev el değiştirebilir, bir adam gider, yerine başkası gelir. Nerede bir organizma/ev varsa orada o organizma/evi ayakta tutan yerleri ve işlevleri sabit organlar da vardır. Oysa organlar yerlerini ve işlevlerini pekâlâ değiştirebilir. “Hiçbir organın sabit bir işlevi ve yeri yoktur” (William Burroughs, Çıplak Yemek).

Yeni işlevler ancak organların sağlığı, kasılıp gevşeme hareketleri bozulduğunda icat edilebilir. Böyle durumlarda organizma çöker ve organlar kendi aralarında kuracakları ilişkilerle yeni öznellik ve toplumsallık biçimleri icat edebilir. Deleuze, bu duruma “organsız beden” diyecektir. Organsız beden deneyimi çok yakın tarihimizde, organların yer ve işlevlerinin sürekli değiştiği Gezi Direnişi’nde yaşanmıştır. Hiçbir şeyin yeri ve işlevi sabit değildir; şeyler, aralarında kurdukları ilişkilerle sürekli biçim değiştirir. Adamın yerinde ise artık yellere esmektedir.

<p>KABAGÖZ OTOMOTİV EMLAK KİRALAMA LTD.ŞTİ.</p> <p>Raif Kabagöz</p>	<p>‘0’ ve 2. El Otomobil Alım-Satımlarında Güvenilir Marka</p>	<p>Kültür Mah. Kuyumcuzade Bulvarı No: 86/C DÜZCE GSM: 0532 296 44 97</p>
--	---	---

Umudun temelli olması için

Ali Alpar

Umudun temelli olması için...

Umut, etkin uygulamalarla, açık bilgi ve iletişimle desteklenirse yaşar. Bilgiye dayanan, iyi uygulamaların sürdürülebilmesi, krizin aşılabilmesi için geleneksel patronaj mekanizmaları yerine sürdürülebilir sosyal politikalar ve doğru iletişim lâzım şimdi Umut etkin uygulamalarla, açık bilgi ve iletişimle desteklenirse yaşar.

* * *

Türkiye'de son yerel seçimlerden sonra bir umut yeşerdi. Seçmenler kendiliğinden net bir değişiklik talebini ortaya koydular. Nüfusun çoğunluğunu ve ekonominin ağırlığını barındıran yerel yönetimler el değiştirdi. Bu değişiklik talebinin bir tecrübe, bilgi ve iletişim kökeni olmalı. Ülkedeki kötü yönetimle, ekonomik krizle gitgide ağırlaşan şartlar insanları doğrudan etkiledi. Malî kaynakları tükenen iktidar seçmeni krizin etkisinden koruyamadı. İnsanlar kendi deneyimlerinden öte, genel durumdan daha fazla haberdar oldular. Siyaset kurumları da yarı bilinçli deneme-yanılmalarla da olsa toplumun taleplerini kısmen algıladı. Üretilen kriz yoğunlaştıkça algı yönetimi de zorlaştı. Medya üzerindeki baskılara rağmen bağımsız ve muhalif medya yalan duvarını yer yer aşabildi. Mayıs 2023 seçimlerinde toplumun içinde bulunduğu krizlerle ilgili bilgi ve iletişim ülke genelinde seçim sonuçlarını belirleyecek umut ve güvene dönüşmemişti. Belki muhalefetin kurduğu ittifakın kendi tartışma dinamiğini ve dolayısıyla topluma verilen mesajı şeffaf ve net biçimde yönetememesi, umut ve güven üretmemesi o seçimlerin sonucunu etkiledi. İttifakın ortadan kalkması ile toplum kendi deneyimlerinden ve sınırlı bilgi ve iletişim imkânlarından yola çıkarak kendiliğinden bir umut

yolu üretti. Umudun güvene dönüşmesinde toplumla siyasi partiler arasında durumla, yapılan işlerle, yapılabilecek işlerle ilgili bilgi paylaşımı önemli olacak.

Demokrasiye katılım seçim sürecine katılım ve seçim sürecinin denetlenmesi ile başlar. Bu konuda son zamanlarda sivil toplum örgütleri ve gönüllüler önemli rol oynamaya başladı. Demokrasi sürecinin seçimler dışındaki sürekli kısmı ise günlük işlerin iyi yapılması, bunun bireyler, sivil toplum örgütleri ve genelde toplum tarafından takibiyle olur. Toplum yargı, yürütme ve denetleme organlarını izlediği, denge ve denetleme süreçlerinde aktif olduğu ölçüde, demokrasi de toplumun esenliğinden yana işleyebilir.

Toplum açısından bakıldığında durum nedir? Ekonomik kriz sırf ideolojik kılıflarla örtülemez: Faizleri düşük tutma politikası da sadece nass diye, dini kullanan bir propaganda aracı değildi. Borç içindeki alt ve orta sınıfları kredi kartlarıyla yaşatmak için gerekliydi. Kaynakların tüketilmesiyle sürdürülemez hale geldi. İdeolojik kılıflarla birlikte etkisizlik, çaresizlik hissi, "bu işler değişmez", "biz adam olmayız" kabulü, buna dayalı ahlâki kayıtsızlık ("anomi") gibi kısa vadede kolay değişmeyecek kültürel etkenler de var. Ancak bu etkenlerin siyasi kullanımının pervasızca artışıyla "geleneksel" yolsuzluk ortamı büyük boyutta bir yağmaya dönüştükçe, küçük paylaşımlarla alt sınıflara dağıtılan pay yetersiz kaldıkça toplumun tepkileri artıyor, seçmen davranışına yansıyor. Yağmanın çevreyi, geçim kaynaklarını, sağlığı tahribi karşısında köylülerin, köylü kadınların direnişi yaygınlaştı. Şehirleşme, göç, işsizlik, geçim sorunlarıyla birlikte kültürel ve ideolojik kılıflarla sürdürülen ayrımcılıklar da artıyor. Kadınların itirazları, örgütlenme ve

siyasete katılım artışı burada önemli bir kanal. Kürtlerin Türkiye'de demokrasi içinde siyasi güç olmaları bir diğer önemli gelişme. Toplumun tüm kesimlerinde iletişimin geliştiği ölçüde yalnız kendisine değil başkalarına karşı ayrımcılıkla ilgili farkındalık artabiliyor.

Siyasi partiler açısından neler yapılırsa toplumdaki gelişmelere umut ve güven desteği sağlanır ve sürdürülür?

Partiler arasında, parti içinde gruplar, kişiler arasında mücadele normaldir, ama iş bundan ibaret olmamalı. Ortada konuşulan bir konu, projeler, yapılmaya başlanmış iyi örnekler, bunların yapılabileceğinin gösterilmesi, kendi partisinde de olsa kötü örneklerin sahiplenilmemesi, "öteki de yapıyor" yerine "ben izin vermiyorum, bundan sonra iyisini yapacağım" gibi mesajların gerçek örneklerle desteklenmesi gerekir.

Sivil toplumun siyasi süreçlere katılımını teşvik etmek, sivil toplumla işbirliğini geliştirmek yolunda siyasi partiler tutarlı girişimlerde bulunmalı.

Demokrasinin işleyişini Anayasa ve kanunlar düzeyinde sağlama almak, kötü kanunları değiştirmeye çalışmak, mevcut kanunların uygulanmasını sağlamak, parlamentoyu olabildiğince işletmek ve parlamenter demokrasiye geçiş için çalışmak, özellikle de sivil toplumun demokratik süreçlere katılımı noktalarında Anayasayı savunmak, toplantı ve gösteri, örgütlenme ve ifade özgürlüklerinin uygulanması yönünde hassas, tutarlı ve zamanında müdahaleler öncelikli olmalı.

Bütün bunlar için hem doğru bilgiye, değerlendirmelere, iletişime ve hem de bilgiye dayanan gerçekçi uygulamalara ihtiyaç var. Siyasi partilerin halkla doğrudan iletişim ve halkın katılımını sağlamanın yanı sıra sivil toplum örgütleriyle, sosyal bilimler, ekonomi, siyaset bilimi uzmanlarıyla, doğa bilimleri, mühendislik ve sağlık bilimlerinde, hukukta, eğitimde, tarımda uzmanlarla çalışmaları lazım. Bu

uzmanların çoğu bir siyasi parti mensubu olmayacak. Ama partilerin kendi içlerinde de uzman kadroların bulunması, bunların Türkiye'nin uzman kaynaklarını, araştırma imkanlarını iyi anlamaları ve liyakate göre değerlendirebilmeleri gerekli. CHP'nin gölge kabine yaklaşımı bu yönde iyi bir gelişme olabilir.

Siyasi partilerin geleceğe dönük değişimleri başlamış görünüyor. Yakın geçmişte denenenleri, kısmen başarılıları da unutmamak lazım: konuşmak/konuşmaya çalışmak. Helalleşme - her şeyin üstünü örtmek anlamında değil, konuşmaya hazır olmak anlamında helalleşme. Proje üretmek - Altılı Masa'nın ortak belgeleri: ortaklık bozulmuş olsa da o belgeleri partilerin kendi açılarından yeniden değerlendirmesi, kamuoyunun, medyanın, uzmanların da yapılan çalışmalarını içinde ne olduğuna bakarak ele alması, ileriye dönük değerlendirmeler için iyi bir fırsattır. Kılıçdaroğlu'nun Adalet Yürüyüşü, sivil toplumu içine alan önemli ve içerikli bir çıkıştı, TÜİK gibi kurumların, SADAT'ın önüne gitmek de önemli ve etkili çıkışlardı. Öte yandan dokunulmazlıkların kaldırılması ve kayyım atamalarında muhalefet partilerinin kendi partilerine dokunmasa da ilk uygulamadan itibaren itiraz etmeleri demokrasi açısından gereklidi.

Anayasa'nın verdiği toplanma ve gösteri hakları sivil toplumun katılımı açısından, ifade özgürlüğü de bilgi ve iletişim açısından en temel haklardır. Bu ihlâllere en baştan itibaren, zamanında ve tutarlılıkla karşı çıkmak demokrasinin bilgi ve iletişim temelleri açısından da muhalefet partilerinin halkla, sivil toplumla temas ve destek içinde siyaset yürütmesi açısından da gereklidi. Gelecek için bu noktalarda toplumun talepleri ve siyasetin aldığı dersler olmalı.

Umut, etkin uygulamalarla, açık bilgi ve iletişimle desteklenirse yaşar. Bilgiye dayanan, iyi uygulamaların sürdürülebilmesi, krizin aşılabilmesi için geleneksel patronaj mekanizmaları yerine sürdürülebilir sosyal politikalar ve doğru iletişim lâzım şimdi. Umudun temelli olması için...

Endüstriyel yapı sektörünün geleceğini inşa ediyoruz

www.pekintas.com.tr

(0212) 212 12 22

(0380) 537 51 85

Taksim hukuksuzluk meydanı

Rıza Türmen

Sorun yalnızca 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na getirilen yasakla sınırlı değil. Barışçı gösterilerin yasaklanması, kolluk güçlerinin barışçı toplantı ve gösterileri engellemek için orantısız güç kullanmaları, ölümcül tehlikesi olan göz yaşartıcı fişekleri kalabalığın üstüne sıkılması, toplantıya katılanları hırpalayarak gözaltına almaları ve bunu izleyen cezasızlık ülkemizde sık görülen manzaralar

“Hukuk Devleti” ile “Keyfilik Devleti”ni ayıran nedir? Birincisinde, devletin hukukun çizdiği sınırların dışına çıktığı yargı kararlarıyla sabit olmuşsa devlet bu kararlara uyar. Kendisini düzeltir, hukukun çizdiği sınırlar içine çeker. İkincisinde ise, devlet yargı kararlarına uymaz, hukukun çizdiği sınırların dışında kalmayı sürdürür, böylelikle devlet müdahalesinin dışında kalan bireyin temel hak ve özgürlükleri alanına girer, onları ihlal eder.

Her yıl yenilenen 1 Mayıs'ta Taksim'in işçilere kapatılması, AKP'nin yönettiği devletin bir “Keyfilik Devleti” olduğunun iyi bir örneği.

Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs kutlamalarına kapatılması üç bakımdan hukuk ihlali oluşturuyor:

Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü Özgürlüğü Hakkını ihlal ediyor.

Polisin orantısız güç ve insanlara zarar verecek biçimde göz yaşartıcı gaz kullanması işkence ve kötü muamele yasağına giriyor.

Bunu yapan polisler hakkında etkili bir soruşturma yapılmaması, cezasızlık ve şikayeti dile getirecek bir makam bulunmaması da hak ihlaline yol açıyor.

Bu insan hakları ihlallerini içeren, Türkiye'ye karşı alınmış AİHM ve Anayasa Mahkemesi (AYM) kararları var. Ama bunlardan hiçbiri Hükümet'i bu anlamsız yasaktan vazgeçiremiyor. O

zaman büyük bir hukuk devleti sorunu ortaya çıkıyor.

Taksim Meydanı'nın 1 Mayıs kutlamalarına kapatılmasına gerekçe olarak İçişleri Bakanı Ali Yerlikaya tarafından ileri sürülen hususların tümü AYM'nin 12.10.2023 tarihli kararında yanıtlanmakta. Şöyle ki:

İçişleri Bakanı: “Taksim Meydanı, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu kapsamında belirlenen ve ilan edilen yer ve güzergahlar arasında değildir.”

AYM: “... toplantı ve gösterinin düzenlenmesi ile hedeflenen amaçlara ulaşılabilmesi için ... mekan seçme serbestisinin kategorik olarak yasaklanması anayasal hak bakımından kabul edilemez. Hedef kitlenin ilgisini çekebilme için toplantının belli yerlerde yapılması gerekebilir. Bu nedenle hangi mekânın toplantıya en uygun olacağını seçme serbestisi toplantının düzenleyicilerine tanınmalıdır.”

İçişleri Bakanı: “Taksim Meydanı ve çevresi konumu itibarıyla toplantı ve gösteri yürüyüşü için uygun değildir. Bir hak ve özgürlüğü korumak adına mülkiyet hakkı, serbest ticaret yapma hakkı, seyahat özgürlüğü ile diğer kişisel hak ve hürriyetler riske edilemez.”

AYM: “AYM birçok kararında kamuya açık bir alanda yapılan toplantı ve gösteriler, doğası gereği trafik de dahil olmak üzere günlük hayatın işleyişinde bazı aksaklıklara neden olsa bile, Anayasa'nın 34. maddesinde teminat altına alınan hakkın zarar görmesini engellemek amacıyla kamu gücünü kullanan yetkililerin barışçıl toplantılara sabır ve hoşgörü ile yaklaşmaları gerektiğini ifade etmiştir. Toplantının yalnızca halkın dinlenme, seyahat etme ve eğlenme gibi birtakım sosyal ve kültürel faaliyetlerinde aksaklıklara neden olması 1 Mayıs İşçi Bayramı kapsamında yapılacak bir toplantı ve gösteriye müdahaleyi haklı göstermez.”

İçişleri Bakanı: "Araç ve yaya akışının çok yoğun olduğu bu bölge, güvenlik tedbirleri alınmasını zorlaştırmaktadır. Sosyal medyada çağrı yapan terör örgütlerinin '1 Mayıs Emek ve Dayanışma Günü' kutlamalarının bir eylem ve propaganda sahası haline getirmelerine asla ve asla müsaade etmeyeceğiz."

AYM: Güvenlik açısından yapılacak değerlendirme için AYM bazı kriterler öngörmektedir. Bunlar arasında toplantı ve gösterinin somut bir tehlike ya da açık ve yakın tehdit oluşturması; bu tehdidin bütün tedbirlere rağmen engellenememesi, idarenin hakkın kullanımını sağlayacak pozitif yükümlülükleri bulunması; ve tehlike ve tehditlerin daha az katı önlemlerle engellenip engellenmeyeceği, önlemin zorunlu olup olmadığının değerlendirilmesi gibi hususlar yer almaktadır. Bu kriterleri AİHM kararlarında da bulmak olanağı vardır.

AYM'nin 2023 yılındaki bu kararı 2015 yılında Hükümet'in Taksim Meydanı'nı 1 Mayıs kutlamalarına kapatması nedeniyle alındı. Ancak yürütme ve yargı organları bakımından bağlayıcı, uyulması zorunlu ilkeler içeriyor.

Sorun yalnızca 1 Mayıs'ta Taksim Meydanı'na getirilen yasakla sınırlı değil. Bundan daha geniş. Türkiye'de genel bir toplantı ve gösteri yürüyüşü özgürlüğü sorunu var. Barışçı gösterilerin yasaklanması, kolluk güçlerinin barışçı toplantı ve gösterileri engellemek için orantısız güç kullanmaları, ölümcül tehlikesi olan göz yaşartıcı fişekleri kalabalığın üstüne sıklmaları, toplantıya katılanları hırpalayarak gözaltına almaları ve bunu izleyen cezasızlık ülkemizde sık görülen manzaralar.

AİHM kararlarının uygulanmasından sorumlu Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi önünde Türkiye'nin bu konuda uygulamadığı birçok AİHM kararı var. Bakanlar Komitesi 9 Mart 2023 tarihinde kabul ettiği kararda şu noktalar üzerinde durdu: Türkiye'de barışçı toplantı yapma özgürlüğünün

sağlanması için 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşü Kanunu'nun değiştirilmesi vazgeçilmez bir koşuldur. Bu yasa, idarenin barışçı toplantılar ve gösterileri yasaklamasına, orantısız güç kullanarak dağıtmasına ve idari ve ceza yaptırımını uygulamasına izin vermektedir. Bunu önlemek için 2911 sayılı yasa AİHM standartlarına uygun olarak değiştirilmelidir. Kalabalıkları kontrol etmek için kullanılan silahlar uluslararası standartlara uygun olmalıdır.

2911 sayılı yasa ile AİHM standartları arasındaki uyumsuzluk Türkiye'ye karşı verilen çok sayıda ihlal kararında açıkça görülmektedir. O nedenle bu yasanın değiştirilmesi çok önemlidir. Ancak 2911 sayılı yasa ile AİHM standartları arasındaki çelişki, Anayasa'nın 90. Maddesine girmekte. Bu maddeye göre, Türk yasaları ile AİHM kararları arasında çelişki varsa esas olan AİHM kararlarıdır. Anayasa'nın bu hükmü gereğince, 2911 sayılı yasa değiştirilirse bile, yargı ve idare 2911 sayılı yasayı değil, AİHM kararlarını uygulamak yükümlülüğü altındadır.

Toplantı ve gösteri yürüyüş özgürlüğü insanların bir araya gelerek, bedenlerini ortaya koyarak bir düşünceyi topluca ifade etmeleri hakkını kapsar. O topluluğun ifade ettiği düşünceler Hükümet için hoş olmasa da demokrasiyle yönetilen ülkelerde yönetim bu düşüncelerin özgürce, barışçı bir biçimde ifade edilmesi için gereken önlemleri alır.

Otoriter yönetimlerde ise insanların bir düşünceyi ifade etmek için bir araya gelmelerine kuşkuyla bakılır. İktidar bunu bir tehdit olarak algılar ve engellemeye çalışır.

1 Mayıs Taksim yasağının altında yatan da bu endişe. İktidar Taksim Meydanı'ndan korkuyor. Ancak Taksim Meydanı'na getirilen hukuka aykırı, keyfi yasak Türkiye'yi yöneten rejimin gerçek yüzünün ortaya çıkmasına yol açıyor.

Hatasız kul olmaz

Sevdim der inanmaz
Sevmedim der inanmaz
Kendine,
Kendinde değilse
"Mavi çimenler yok" der akıl
"Ne önemi var, kırmızı gökyüzü de yok" der duygular.
"İyi ki hata yapabiliyorum, yoksa hayat katlanılmaz olurdu"
Der akıl,
Akıllıysa
"Hatasız kul olmaz" der duygular peşi sıra.
Aklın bir ucundan,
Diğer ucuna
Geometrik bir dizi gibi
Akar duyguların titreşmesi

Nebil Yılmaz

Boşum

Boşum...
Kendime dediklerimi
Bir ben biliyorum.
Yarısı imkansız
Yarısı kandırmak için kendimi
Yarısı neşe
Yarısı hüznün
Günün altında
"Boş" kalmaktan korkan
Tembel aklı benimki

Sabri Özdemir

facebook.com/sabrimage

sabrimage@yahoo.com

WhatsApp 0535 597 33 48

SON MARTENİÇKA BAĞLAYICI

JazZ dönencesi, boşluk... Uzağın martı sesi, üç tur yalnızlığa döndürüyorum kızıl akşamı, dudaklarında buruk nar tadı: çıplak kırmızı, mat ruj ve saçlarının aSi kıvrımı, damla damla sevişme izlerinde nikOtin! Ağdalanmış bedende dudak tutulması!...

Cam erimesi zaman: Kafdağı'nın hiç anlatılmadığı küçük masal kasabalarında sarhoşluk hokKabazı silikon tarlaları ve tırnaklanmış yüzümde sahte bir masalın ikinci tekil yanSımaSı...

Acemi çizilmiş kalçaların ritmiydi kıyıya vuran, mOrdu tüm kadınları varamadığımız karnaVal kasabalarının, deniz kıyısında balıkçı tekneleri vardı, şarap kokulu kahkahalar, sonra vardıkça uyandıığımız rüya anları... Kırılğan senfOniler çalarken her satırın başında Akdeniz'in etekleri kalkar, senin kalçalarına mürekkep damları...

K'üfff ! Mola yerlerindeki tanışıklığımız, çingene panayırları...'HAYAT ORKESTRASI' çalar, çengiler oynardı... Ayılamadığımız sarhoşluklar vardı, ayrılamadığımız mekanlar, asla çalınmayan şarkılar, sorulmayan sorular... Tek sigaramdı 'maltepe', üçüncü hamur kağıtlara aşkı yazarken gözlerimiz her ihanete bir bedel arar, yüzün her seferinde aşkın tuValinden bir AynA gibi sarkardı...

Karanlık, negatif odası... Avuçlarımda sönmemiş kireç taşı, dantelinde mor, 'sevişme burcu'ndan çıkardı zaman, ılık çalar, ayazlı şiirler yazardım... Yarım litre bira ve bukowski yazıları... (Tuz olurdu ten, kışkırtıcı bir zümrüte dönüşürdü her ayrıntı)... Yağmur yağardı, bir 'müge' çiçeği, bir Fransız kadını edasında sabaha dek açardı...

Söyledim: Aşk tuttu falımı... Tüm notalar dışı bir tayfayı rüzgarladı ve senin sesini yağmurlu istasyona bir tims'ahhh taşıdı...

O zamanlar aşk bize ıraktı...
O zamanlar aşk bize timsahtı...
O zamanlar aşk bize kızıl bir sabahtı...

Şimdilerde bahar. Şimdilerde kafam hep Satürn. Yürüdüğümüz yollar yine kapitalizme karşı.

Şimdilerde aklımda hep zeytuni bir şarkı...

ISI VE ENERJİ SİSTEMLERİ

enge Ürünleri

Firmamız ısıtma, iklimlendirme, havalandırma, çevre ve solar enerji alanlarında yapılan çalışmalar sonucunda mühendislik hizmetleri ile beraber imalat ve taahhüt hizmeti de vererek işlerine devam etmektedir. Enge Energy, güneş enerjisinden faydalanarak sürekli yenilikçi ürünler geliştirmektedir.

Solarbox Güneş ile Isıtma Sistemleri

SolarBox ürünlerimiz binaların ısıtma ve havalandırma ihtiyacını karşılayan fosil yakıtsız etkili bir sistemdir.

Basınçlı Hava Kompresörleri

Atlas Copco'nun kolay kullanımlı, verimli ve güvenli olan basınçlı hava kompresörleri ile, önemli ölçüde enerji tasarruf sağlarsınız.

ZTIP Tavandan Isıtma Panelleri

ZTIP tavandan ısıtma panelleri, modüler konstrüksiyonu ile farklı tasarım imkanları ve çözümler sunmaktadır.

Yeni Teknolojiler ile Kümes ve Sera Isıtma

Enge Energy'nin SolarBox teknolojisi ve sulu radyant tavandan ısıtma sistemleri sera ve kümes ısıtması için de kullanılmaktadır.

Güneş Destekli Kurutma Sistemleri

Enge SolarBox ile entegre sistemlerimiz ile güvenli ve hijyenik meyve, sebze ve bitki kurutabilirsiniz.

Mobil Güneş Destekli Kurutma Sistemleri

Enge SolarBox ile istediğiniz her yerde Güneş etkisi ile organik ve hijyenik kurutma yapabilirsiniz.

Selim Yirmibeşoğlu

Makine Mühendisi
İş Geliştirme Direktörü

Düzce 1.OSB İstiklal OSB 1 Mah. 4.Cad No:5/5/A Merkez /
DÜZCE/ Email: info@engeenergy.com

Telefon: +90 380 514 68 28.

Asilsin asi

Asilsin asi
Rüzgarın asi
Yağmurun asi
İşte böyle özgür ve insanca
Olmaktı andın

İnancının kollarında
Kaybetmediğin ümitler sana yoldaş
İşte böyle kurtardın
Kutsanmış krallığını
Asi rüzgârınla
Güzelce salın
Ufkunda açılan
Tek bir güneşe doğru

Kuşu musun süzülen
bir serçe bir kuzgun
Asilsin asi
Rüzgarın asi
Yağmurun asi

Bircan Mirza

YaLnış bunun neresinde?

Kaan Sezyum

AKP içinde “Neden seçimlerde cortladık?” diye rapor hazırlandı. Raporda ne yazıyor çok merak ediyorum. Ben olsam, küresel ve galaksisel dış güçler, Amarıka ajanları, Urkanya savaşı, Putin'in rahatsız ruh hali, Elon Musk'ın satın aldığı her şeye X adını vermesi (arada evladına da X adını koydu, başka fikri yok gibi. (Tesla Model X...)

Bay Kemal'in anlamsızca sinirlenip, CHP'nin başında kalmaya çalışması, mizah dergilerinin kapanması, simit fiyatları, Devlet Bey'in artık yaştan dolayı zaman aşımına uğraması, bu sene Gulfstream'in yeterinde akmaması, tabii ki bir de geçtiğimiz şubat ayında gerçekleştikten sonra 3 gün yardımsız bırakılmasına rağmen ölümlerin bile oy kullandığı ülkemizin başına gelmiş en büyük felaket...

Yazsa yazsa ancak bunları yazabilirler. Kim yazacak: Anayasa ve AİHM kararlarına uymuyoruz, keyfimizce üniversitelere kayyumlar atıyoruz, ekonomi bilmemize rağmen “Ben ekonomistim” diye sloganlar atıp, paramızı birkaç yılda batırabileceğimiz kadar batırdığımızı filan kim söyleyecek? Admini sinirlendirmek gereksiz. Şu anda AKP üyesi olsaydım, satacak, günah keçisi olarak gösterilecek birkaç sorumlu bulurdum. Bütün suç bunların. Çorlu Tren Faciası'ndaki gibi alttan sorumluları alıp, konunun köküne inmezdim... Malum partinin çöküşünde kim rapora “Yıllarca Gülen cemaatini destekledik, sonra da pastayı paylaşamadık, elimizde patladı, onca insanımız hayatını kaybetti” yazabilir.

Ya da “Gazetecileri, öğrencileri ve sevmediğimiz herkesi hukuka aykırı bir biçimde hapiste tutuyoruz” yazabilir? Aslında Abdülkadirika Selvi geçtiğimiz hafta ısrarla bunları yazıyor. Bakalım Abdülkadirika bize neler anlatmaya çalışacak? İncelenmesi gereken bir tarzı var.

Bir de haybeden bir yeni anayasa tartışması çıktı ortaya. Milletın nefesi kokarken, ülkece -seçkin ve görgüsüz azınlık dışında- açlık ve sefalet içine düşmüşken, gençlerinin geleceğe dair tek planı yurt dışına kaçmak olmuşken; aniden gelen yeni anayasa sanki sihirli bir değnek gibi ülkenin işleyişine, tüm sistemlerine işlemiş yolsuzluğu, adam kayırma ve adaletsizliği bitirecek sanki...

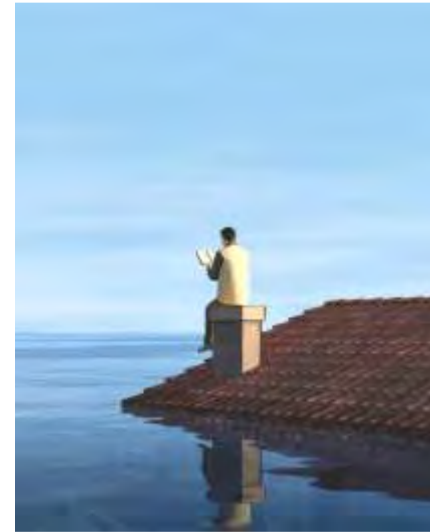
Bir yandan da KHK gibi bir garabetin verdiği güç varken, anayasaya keyfine göre uymama özgürlüğüne sahip tarafsız olması gerekirken, kendi tercihiyle fanatikçe kendi takımını tutan adminin neye ihtiyacı var acaba? Son anayasada bile bir kişi en fazla iki kere cb seçilir diyor. Başkanlık sistemi

gelince insanlar da mı sıfırlanıyor acaba? Aman neyse ne, anayasaya aykırı ama itiraz etmeyeceğiz diyen Kemal Bey düşünsün onu da...

Anayasada ne eksik acaba, AKP'yi tek başına idare edenler eksik buluyor? Belki de dördüncü dönem, dördüncü başkandır akıllardaki... Heves işte, herkeste var, kimininki makam odasına spa yaptırır, kimini 1200 küsur odalı saray. Zaten her belediye başkanı minyatür bir admin gibi takılmış. Belediyelerden gördüğümüz ve anladığımız o. Lüksle itibar olacağını düşünmek çok ucuz oysa ki. Saygınlığın bir kısmı da koltuktan ısıtılmalı makam araçlarından ve bitmeyen vergi konvoylarından geçiyor anladığım kadarıyla.

Size bir şey söyleyeyim mi, kendisi iyi ama çevresi kötü. Hem de öyle böyle değil, pamuk gibi adamın çevresini öyle bir sarmışlar ki, istese de bir şey yapamıyor. Elleri kolları bağlı kınalı bebek. Ah o çevresi... O çevre de bir günde olmadı, günden güne yedi, günden güne şiştiler. Otellere oteller, ihalelere ihaleler, eşe dosta akrabaya memurluklar verdiler. Ah o çevresi yok mu o çevresi. Tüm işi bilen, deneyimli, saygın isimlerin hepsinin ayağını kaydırdılar. Kendisinin yaşanandan farkı yok. A Haber izletiyorlar, geri kalan hiçbir şeyi göstermiyorlar. Bazen de sabah programı Esra Erol filan...

Her yolun bir sonu var, ama benzin biz bitmedi demedikçe bitmez.

Fuar boyu izkitap çeşitlemeleri

İlknur Solmaz Çoban

Kültürpark'ın her kapısına yayılan 9 günlük kitap sergiliği bitti; artıları, eksileri, eleştirileri, tepkileri, gerginlikleri, şikâyetleri, anıları, beklentileri ile...

STK Alanı, kendi yağıyla kavruldu. İzleyenleri, bilenleri, arkadaşları, dostlarıyla gürültüsüz; ama içtenlikle, sevgiyle, saygıyla, değerle buluştu.

Bol bol fotoğraflar çekildi, iletiler atıldı uzaklara, ulaşamayanlara...

Ben de eleştirilerimi, tepkilerimi, karşı duygularımı da aktararak, birçok günü paylaştım dostlarımla. İmzaya durdum! Güzel anlar yaşadım.

Sergilik sürecince en büyük kazanımım yazın dostlarımla, yeni yazarlarla, yeni kitap çıkarmış heyecanlı yazar ve şiir adaylarıyla tanışmak, söyleşmek, öneriler iletmek, onların saygı ve sevgisine dokunmak oldu.

Gönüllerinden, sevgilerinden, saygılarından, duygularından, beklentilerinden yansıyan güzel sözleriyle beni gönen diren kitapları da kucakladım fuar boyu.

Sonrasında ne olur, neler yaşanır, nasıl tasarlanır kitap sergilikleri bilemiyorum. Sosyal belediyeçiliği savunan, yaşama geçirmeye söz veren, sanata, kültüre, yazına, bilime inan yerel yönetimlerin bu bağlamda sorumlulukları, görevlerini hep anımsatmalıyız.

Kitaplarıyla buluştuğum tüm dostlarıma teşekkür ediyorum. Eksik olmasınlar.

Oğuz Dümbeş

Okuru ve heyecanı hiç bitmesin

İZKİTAP - İzmir Kitap Fuarı, İzmir Büyükşehir Belediyesi ev sahipliğinde Nisan ayı içerisinde Kültürpark'ta ve Ekim ayı sonunda Fuarizmir'de olmak üzere yılda iki kez düzenleniyor. Yüzlerce yayınevi, sahaf ve plakçının yer aldığı İZKİTAPFEST; söyleşiler, dinletiler, konserler ve imza günleri ile tam bir kültür şöleni. Bu yılki fuarda eşim Hande Gösterişli ile birlikte Mavi yazarlarından **İlknur Solmaz Çoban**'ın standını ziyaret ettik. Okuru ve heyecanı daim olsun.

İpek Halvurt

Değerli Mavi Dergisi okuyucuları,

Mavi Dergisinin Nisan sayısında bana ayrılan sayfama hepimiz hoş geldiniz. Bu sayıda, Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün dünya çocuklarına armağan ettiği, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı nedeniyle iki çocuk fotoğrafları üzerinden, imgeleme yoluyla yarının geleceği olan çocuklarımızdan bahsetmek istiyorum. **BU BİR ÇIĞLIK ÇIĞLIĞA HAYKIRIŞIN ÇAĞRISIDIR.**

Çocuk fotoğrafları basit potre çalışmaları değildir. Sabırlı olup onların dünyasına dahil olmak çalışmaları sıradanlıktan kurtararak etkileyici olmalarını sağlıyor. Aşağıdaki çalışmalar bu türlü çalışmaların en güzel örneğini oluşturmaktadır. Çünkü bu çalışma onların dünyasını anlatmaktadır. Her iki çalışmada da ön ve arka plan dengesi çok iyi.

Fotoğraf: MÜJDAT ÖK-GÖKÇEADA-02.06.2012.

23 NİSAN: NASIL DA NEŞE DUYAMIYOR İNSAN

Bu bir çığlık çığlığa haykırışın çağrısıdır

Aşağıdaki çalışma; düşünceden koparılmış sosyal algı çalışması. Psikolojik açıdan derin, kurgusal ama sosyal yaşama dair bir düşünsel çerçeve sunuyor. Duygu aktarımı müthiş. Çocuk gözünden olması çalışmayı zenginleştiriyor. **“Gidecek bir yeri olmayan biri arslanları görmeye parka gitti. Arslanlar taştan o bir insan. Nasıl anlaşılır. Anlaştılar” (Behçet Necatigil).** Bir sesleniş fotoğrafı anlayacağınız. Çocuklar rüyalarında bile rahat değil.

Dünyanın zamansal olarak katettiği yoldan, özellikle de yüzyıllık zaman dilimlerinden söz edildiğinde, aslında, üstü örtük bir şekilde, içinde bulunulan yüzyılın yalnızca zamansal olarak değil, toplumsal olarak da en ileri dönem olduğu yönünde bir imada bulunmaktadır. Geçmiş yüzyıllara ilişkin algımız, barındırdığı kötülükler ve yobazlıklarla ürpertici

iken, içinde bulunduğumuz yüzyıla ilişkin algımız, her bakımdan ulaşılan en ileri aşamada olduğumuz ve insanlığın bir sonraki yüzyılda daha ileri bir aşamaya ulaşacağı yönündedir. Ancak, ne yazık ki, bu bir algı yanılgısıdır. Zamansal ilerleme, kendiliğinden ve doğrusal bir biçimde toplumsal ilerlemeyi getirmemektedir. İçinde yaşadığımız barındırdığı karanlıklar bakımından hiç de bundan önceki karanlık dönemlerden aşağı kalır değildir.

Ancak bu tespite rağmen karamsar bir çalışma değil bu çalışma. Çapraz konumda yer alan güzel çocuk modelin ifadesi ve gözleri gene de umut dolu....Renkler, seçilen mekan, modelin estetiksel derinliği, sade kompozisyon çalışmayı bir üst boyuta taşıyor.

Yukarıdaki çalışmada da çocuğun hikayesi de çok derin...Yalnızlaşan yalnızlaştırılan çocuklar. Mekan ise hem gerçek hem de idealize edilen bir mekan. “Sana istediğin zaman istediğini ağacın altına oturup dinlenebilmek kadar uzak bir mekan” (Arif Damar). Uzak olan aslında yaşanan yerlerdir. Çalışmada çocuğun gözüyle arzulanan şey yani mesaj doğrudan verilmemiştir. Öyle ki gökyüzü bile uzaktır bu yüzden gösterilmemiştir. Kompozisyonda tek bir çocuk başka nesne ya da insan yok..... bu bilinçli tercih ise biraz önce ifade edilen manada bir derinlik oluşturmak için verilmiştir. Mesaj bu bakımdan sarsıcı bir şekilde sıkıntıyı büyük oranda yaşayan çocuğun gözünden verilmek istenmiş. Çalışmadaki derinlik varlık ve yokluk arasındaki tezatlığın etkili anlatımından kaynaklanıyor.

1980 öncesi toplumcu fotoğrafçıları neden sorusunun peşindeydiler. O dönemin, sümüklü çocukların fotoğrafı diye aşağılananların çabaları fotoğrafı bugünlere taşıdı. Bugün ise fotoğrafçıların başlıca dertleri neden değil de nasıl çekeyim sorusunu sormak oldu ki böylelikle kendi tarz ve öznel orijinaliteni yaratmak en önemli konu haline geldi.

Gel gör ki o çocukların sümüklüleri hala akıyor ve o vakitler köyde yaşarlardı artık kentlere geldiler

Yukarıdaki fotoğrafta, kompozisyon oldukça sıradışı, gölgenin oluşturduğu üçgen alanda bir çocuk düşüncelerin dipsiz kuyusunda. Bazı gazetelerin arka veya ön sayfalarında “güzel yüzlü çocuk yarışmaları” yapıldığında, hiç duraksamadan kendi çocuklarımızın fotoğraflarını gönderdiğimiz gibi başkalarının çocuklarına da gülümseyen

gözlerle bakıyoruz. Ama gazetelerin birinci sayfalarını çevirdiğimizde dona kalıyoruz. Ne için korkuyoruz ? Kendimiz için mi? Büyük bir olasılıkla .. **çocuklar yarına kalsın....**

Tüm dünya çocukları bizindir aslında. Hepsi bizim çocuklarımız.

Günümüzde bir marka tutkusudur almış başını gidiyor. Sokaklar, caddeler tepeden tırnağa gezici reklam panolarına dönüştü(rüldü) adeta. Bunun zorla yapılmadığı bir gerçek. Herkes gönüllü soyunuyor bu işe, severek üstleniyor bu tanıtımı. Ücret almadığı gibi avuç dolusu paralarla aldığı malların bir de tanıtımını yapıyor. Tanıtım mı yoksa hava atmak mı yorumu size kalmış. Pahalı mal kaliteli, kaliteli mal da markalı olur düşüncesi her zaman olagelmıştır. Ama şu gerçeği de unutmamak gerek. O zamanlar üretilen malların markaları çoğunlukla en içlere, zor görünür bir yerlere konulur, gözüne gözüne sokulmazdı. Aksi halde, “görgüsüz, şımarık, züppe, sonradan görme” ile ödüllendirilmeniz(!) işten bile değildi. Zamanla markalar en göz alıcı yerlere, boyutları da giderek büyümeye başladı. Artık, bir başkasının üzerinde görüp beğenilen bir giysinin markasını merak etme durumu kalmadı. Daha karşıdan bas bas bağırıyordu, ben şu markayım diye. Yalnız bir şey merak edilir oldu. “Acaba bu gördüğüm sahtesi mi, yoksa aslı mı?”Bu durum, bir insanî zaafı da beraberinde getirdi. “Amaaan, herkesin üstünde aynıysındandır var. **Ne bu yuva çocukları gibi. Farklı bir şeyler bulmalıyım!**”

Bazen sokakta dayak yerken, bazen azarlanırken, bazen de çalışırken rastlıyoruz onlara. Yaşamak onlar için o kadar zorlaştı ki... **Bildiğimiz üzere en ünlü markalar bile çocuk emeğine rağbet ediyor...** Hayata karşı şimdiden rollerini üstlenmiş durumdalar. 'Ömür' dediğimiz zaman diliminde hepimizin sayısız "dün'leri vardır. Anımsamak istesek de istemesek de onlar bizim ayrılmaz parçalarımızdır. İçini hakkıyla doldurduğumuz ya da dolduramadığımız, büyük oranda arzuladığımız biçimde şekillendirdiğimiz ya da şekillendiremediğimiz, acısıyla, tatlısıyla, sevinciyle, hüznüyle, umuduyla, yıkıntılarıyla bizim olan, içinde biz olan dünler.. Dünlerde olduğu gibi, yaşamak da olduğumuz "bugün"de de biz varız ya da bugün bizim için var. **Ya "yarın", yarın öylemi ya? Bazılarımız için kesinlikle yarın diye bir şeyin olmayacağı acı ama gerçek, ya da yarında bazılarımız olmayacak, olamayacak, yarınla tanışamayacak, yarına merhaba bile diyemeyecek.** Üstelik yarın, dün gibi hoyratça harcanacak çoklukta da olmayabilir. Eh, "yarın" denen gerçeğin, böylesine acımasız bir sürpriz için fırsat kollayıp durduğunu bildiğimize göre; doğan güne özlemle karışık çapkınca göz kırpmak, sağlıklı geçen her günü, nefes aldığımız her anı ciğerlerimize doldurmak, ağacıyla, çiçeğiyle, böceğiyle, insanıyla, görebildiğimiz ya da göremediğimiz tüm güzellikleriyle dünyayı kucaklamak, sevgimizi, sevgilerimizi haykırmak varken, **bu ertelemeler, aymazlıklar, ıskalamalar, nedeni, niçini belirsiz kaçışlar, kovalamacalar. üzerimize abanan kapkara bulutlar da neyin nesi?!**

Günlük yaşantımızın özensiz, gönülsüz, sevgisiz olduğunun en belirgin göstergesi de yine ayrıntılardır. İnsanoğlu, yaşamını kolaylaştırmak, güzelleştirmek için giriştiği her çabada, çevresini giderek artan bir hızla değiştirme yolunu seçmiştir.

Öyle ki, ayrıntı barınma ihtiyacından, yemek yemeye; iletişimden, toplu yaşamın yazılı kurallarını oluşturmaya değin bütün çabaların belirleyici ögesi olmuştur. **Ne var ki, insanoğlunun bu değiştirme çabasından her zaman insanlık için gelişme sayılabilecek yönde sonuç alınamamıştır.** Kim bilir, belki de gelecekte değişimin tüm insanlığın paylaştığı ayrıntılara dönüşmesi ile başlayacak olan süreç uygarlık çağının başlangıcı olarak adlandırılacaktır. **Ben kendi adıma, insanoğlunun, bütün yeryüzünü kapsayacak bir iletişimsizliğe girdiği günümüz dünyasına uygar demekte zorlanıyorum. Özetle, sadece umutlarımı sürdürmek istiyorum.**

Sanatçılar, duyularımızın sınırlarını genişletme ve ona yeni anlamlar kazandırma çabası içinde. Ayrıntılar bazen da yaşamı kolaylaştıran kurallar üzerinedir. Böylesi ayrıntılar, yöresellikten evrenselliğe doğru önemli bir değişim içindedir.

Yukarıda fotoğrafta, kapalı hava olmasına rağmen, etkili siyah/beyaz (sb) tonları çalışmaya derinlik ve dinginlik kazandırıyor. Bunun yanında kompozisyon bütünlüğü etkin ışık yönetimiyle güçlendirilmiş. Kullanılan sb tonlar ve gri

tonlamalar dramatik hatta etkili bir çalışma izlememizi sağlıyor.

Her iki çalışmada da kupkuru mekan, çocuk, oyuncak ayı gibi öğelerden biri çıkarsa çok eksik kalır her şey, tam oturmuş, canlı öğeye eşlik eden cansızlıklar, yaşamsızlıklar, yitip gidenler.... **"Yaşam bir uzlaşmadır"** demiş ünlü bir düşünür burada yaşamla ben uzlaşmıyorum. **"Zamanın çarkları sizi yürütüyor zamanın çarkları ise beni öğütüyor"** (Necip Fazıl)

Değerli Mavi Dergisi okuyucularım, **Mavi Dergisinin Mayıs** sayısında fotoğrafçılıkta ilgili ilginç konuları anlatmaya devam edeceğim. Gelecek sayıya kadar sağlıklı ve tabii ki Mavi'yle kalınız.

**Ya "yarın",
yarın öylemi ya?
Bazılarımız için kesinlikle
yarın diye bir şeyin
olmayacağı acı ama
gerçek,
ya da
yarında
bazılarımız olmayacak,
olamayacak,
yarınla tanışamayacak,
yarına merhaba bile
diyemeyecek.**

ME
Kuařöz
Melek Kabagöz

**Kadın,
güzelleřtikçe mutlu olur.**

Kültür Mah. Muratbey sok. 18/4 DÜZCE Tel: 0536 746 42 76

Biz 'bitti' demeden bitmez

Atilla Gösterişli

Ne günler yaşıyoruz!
Bitti sanmıştık, meğer bitmemiş.

Bittiklerin ilk gecesinde, 'mesajı aldık' demişlerdi.
Dediklerinin haftasında, bu kez 'Biz bitti demeden, bitmez'
demeye başladılar.
'Muzaffer şehirlerin, bu davaların kutlu insanları' nidaları
yükselmeye başladı.

Reis kürsüde konuşurken ESKİMiŞ Bakanı Varank'ın dinlediği
falan yok, kafa yapıyor. Elindeki telefonda oğul Bilal'e
emojili mesajlar gönderiyor. Son günlerin İSTAKOZ'una
dansözlük yaptırıyor. Kıvrır kıvrır. Yüzü görülmüyor ama kesin
gevrek gevrek gülüyordur.
Varank, 'kafa' yaparken salon inliyor.
'Dik dur eğilme'
Varank'ın telefonda istakoz kıvrıyor.

Eskimiş Varank bu salondan çıkıyor, Meclis salonuna geçiyor.
Konu bu kez İSTAKOZDAN İsrail'e geçiyor.
Tam bu sırada kürsüdeki hatip bir süre önce Türkiye'nin İsrail
ile olan ticaretini eleştirirken kalp krizi geçirerek hayatını
kaybeden Saadet Partisi Kocaeli Milletvekili Hasan Bitmez'in
ölümünü hatırlatarak, 'hiç mi vicdanınız sızlamadı' diyor.
İstakozlu Varank yine sahneye çıkıyor ve aynen şu sözleri
sarfediyor:
"Emrihak vaki gelince niye bizim canımız sızlasın ya? Kader
diye bir şey var kardeşim. Allah Allah. Kadere de iman
etmiyorsanız"

Ne yazık ki, bizim 'kaderimizde' de SEN ve senin şürakan var!

En güzel SES henüz DUYMADIKLARINIZDIR

PHONAK
life is on

WIDEX
HIGH DEFINITION HEARING

oticon
PEOPLE FIRST

signia
Life sounds brilliant.

PHILIPS

İşitmek Artık Engel Değil..

**BATI
KARADENİZ**
İşitme Cihazları

0380 512 11 44

**Atatürk Heykeli
Arkasındayız**

H A Y A T İ Ő İ T M E Y E D E Ğ E R

Yaşadıklarımın öğrendiğim bir şey var:
Yaşadın mı, yoğunluğuna yaşayacaksın bir şeyi.
İnsan saatlerce bakabilir gökyüzüne,
Denize saatlerce bakabilir, bir kuşa, bir çocuğa.
Yaşamak yeryüzünde, onunla karışmaktır.
Kopmaz kökler salmaktır oraya.
Kucakladın mı sınıksız kucaklayacaksın arkadaşını
Kavgaya tüm kaslarınla, gövdenle, tutkunla gireceksin

İnsan bütün güzel müzikleri dinlemeli alabildiğine,
Hem de tüm benliği seslerle, ezgilerle dolarcasına,
Duymalısın bütün yüreğinle.

Değişmemelisin hiç bir şeyle bir bardak su içmenin mutluluğunu,
Değişmemelisin bir kuş cıvıltısının güzel namelerini,
Çünkü ömür dediğimiz şey, hayata sunulmuş bir armağandır,
Ve hayat, sunulmuş bir armağandır insana.

(A.B)

Ramazan Uzun

444 9 530 | ramsesisitme.com

Her Ortamda Olağanüstü Ses

Gün boyu üstün ses kalitesi ve aktarımı
deneyimleyin